

**S U N C E...**

Jutarnje sunce.

Bio sam u pravu kada sam mislio da će Total totalno dobar biti.

Uvijek me Fajče fascinira. Energija, umijeće...plijeni. Adnan ga prati, ima Visoko mladosti.

Okrugli sto kraći od prethodnog.

Stručni žiri stručno iznosi svoje mišljenje i usput se stručno ograđuje od njega, želeći naglasiti da ih to ne obavezuje. (Ono, politički, jedno pričam, a mogu drugo raditi :D ).

Festival teče kao mirna rijeka u kojoj se sunce ogleda.

Družimo se poslije svake predstave što je i smisao svih festivala.

Nova poznanstva, stari prijatelji...

Kažu da si bogat onoliko koliko imaš prijatelja. Bugojno je ovih dana veoma bogato.

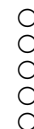
Večeras igra Mrkonjić.

Dubravka i ekipa će to svojski odraditi, ne sumnjam u to.

Idemo dalje.

**P.S.**

**# JMBG ZA DJECU BiH!!!**



## Razgovori sa okruglog stola VEČERA BUDALA



**Marko Misirača** je konstatovao da večerašnja predstava pripada bulevaru ili klasičnijoj vrsti predstava u odnosu na sinoćnju, koja je direktno angažovani teatar. Interesovalo ga je kako se reditelj u ovakvoj vodviljskoj predstavi suočavao sa nagomilanim stvarima pisca koje su ponekad neuvjerljive, a oni su ih uvjerljivo prenijeli.

**Jesenko Muzaferija**, reditelj predstave, govorio je o svom radu na predstavi koji za njega nije bio težak jer se uglavnom pridržavao piščevih didaskalija, osim što je skratio tekst, nije činio neke radikalne rediteljske zahvate. Kada bira tekst koji će režirati, obično polazi od profila glumaca kojima raspolaže. Ove godine su željeli da se malo odmore od uloga koje zahtijevaju veće fizičke napore, s obzirom da su prošle godine radili fizički dosta napornu predstavu, stoga su se ove godine zabavili, naravno, trudeći se da zabave i publiku. Zadovoljan je igranjem svog ansambla, iako im je ovo tek treće igranje.

Misiraču je interesovalo kakvo je iskustvo glumačkog tandema koji se pojavljuje u prvom planu, Faik i Adnan, koji su različiti i u godinama i u tjelesnoj konstrukciji, ali jako dobro funkcionišu. ■■■■

**Adnan Tajić** je rekao kako mu je bilo zadovoljstvo da radi sa Faikom Salihbegovićem, koji je svoje iskustvo nesebično dijelio s njim. ○○○○

Sam **Faik Salihbegović** dijeli isto mišljenje jer voli da radi sa mladima te želi da im prepusti veći angažman u pozorištu. ○

**Azra Kadić** je govorila o svojoj ulozi za koju smatra da, iako je sporedna, unosi osvježenje u predstavu (i bojama i pojavom i tekstom), te djeluje simpatično i interesantno. Ona uživa igrati na daskama, jer je pozorište obilježilo njen životni put. ●●●●

**Sladana Zrnić** je čestitala ansamblu na dozi ležernosti u igranju. Faik je, po njenom mišljenju, potkovan i iskusan glumac, te sigurno mladom Adnanu je bilo ugodno igrati s njim. U predstavi joj se manje dopao kostim, smatra da mu se trebalo više posvetiti, što suštinski ne utiče na kvalitet predstave. Posebno je istaknula značaj ljudi koji se amaterski bave pozorištem, a koji održe profesionalcima lekciju u izgovoru replika koje su tačne i jasne.

**Luka Kecman** je citirao aforizam koji mu se nametnuo gledajući predstavu: „Kako biste se vi pametni zvali da nema nas budala...“ Iskazao je zadovoljstvo što se Teatar „Total“ odlučio da igra ovaj tekst, te tako još jednom potvrdio da umije da vlada svim žanrovima. Posebno mu je iznutra draga scena kada Faik i Dževad sjede za šankom i gledaju mlade kako igraju, što je po njegovom mišljenju džentlmenski gest na sceni, jer pružaju mladim kolegama mogućnost prvog plana. Za

**Adnana Tajića** je rekao da dobro vlada tijelom i glasom i da može da parira Faiku. Međutim, ono što smatra nedostatkom predstave jeste nedostatak muzike, jer ovaj žanr traži muzičku podlogu koja bi doprinijela tempu predstave ili podcrtala neki dio u predstavi. Pohvalio je dobru vremensku tempiranost predstave, što Jesenko Muzaferija uvijek zna uraditi.

**Jasmina Čelebić** je čestitala ansamblu Teatra „Total“, posebno ističući Adnanovu sigurnost igre sa Faikom. Takođe joj se sviđa Adnanovo odlično fizičko prilagođavanje, koje, doduše, u verbalnim dijelovima uloge ponekad zaboravi, pa ga je savjetovala da malo razmisli o tome. Za Azru Kadić kaže da se u njenoj igri vidi ljubav prema sceni i zbog toga smatra da može sebi dopustiti više slobode u liku, jer njen lik je „smor“ ljudima, te dopušta veću razigranost. Za Faika Salihbegovića kaže da je u potpunosti uvjerljiv.

**Sulejman Bosto** je čestitao ansamblu i nije se želio ponavljati jer su u analitičkom smislu prethodni govornici sve rekli. Izbor teksta i autora je, po njegovom mišljenju, pohvalan jer svaka ozbiljna komedija je i smrtno ozbiljna i ova predstava je sačuvala taj skriveni supstrat ozbiljnosti ne predstavljajući samo običnu zabavu. U postavci ovakvih tekstova svako pozorište može skliznuti u koketeriju s publikom, te je najteže režirati komediju zapleta, upravo radi ove opasnosti, ali su oni to uspješno izbjegli. Slaže se sa mišljenjem Luke Kecmana da bi element muzike obojio i dinamizirao predstavu.

**Marko Misirača** je, takođe, zaključio da ova predstava pored zabavnog karaktera ima i travestiju, što je jako dobro. Na samom kraju, Sladana Zrnić se zahvalila ansamblu jer je sve vrijeme gledajući predstavu imala neobavezujući osmijeh na licu što joj se rijetko dešava.

## A PUBLIKA KAŽE...



**Dino Bušatlija:**  
Iskreno, od Visočaka sam ovaj put očekivao malo više. Nakon što sam vidio kako se predstava zove i koji je žanr, mislio sam da će biti više humora, više zabave, iako je i ovako predstava solidna.

**Adina Kero:** Nakon predstave od sinoć, koja je odlična, pretpostavljala sam da će Teatar Total napraviti jednako dobru predstavu. Na ovoj sceni prevladava puno više rekvizita, scenografija je bogatija, raznovrsnija. Kraj mi je pomalo nedorečen, očekivala sam bolju predstavu.

**Subha Agić:** Predstava mi se nije toliko svidjela. Istina, bilo je zanimljivih, smiješnih momenata, ali, jednostavno, nije ispunila moja očekivanja.

**Zineta Ugarak:** Odlična predstava! Veoma mi se svidjela, ništa drugo nisam ni očekivala. Svaku predstavu Festivala pratim, Visoko me i ovaj put oduševilo! I sinovi su mi glumci, tako da sam pratila i njihovu glumu. Svaka pohvala!

**Dino Hozić:** Visočaci k'o Visočaci! Svake godine opravdaju svoje prisustvo, i ove godine su me naprosto oduševili! Odlična predstava!

**Maja Radić:** Sve pohvale! Naprosto sam fascinirana predstavom, izvedbom glumaca koja je jako uvjerljiva, scenografija mi je također fantastična! Iskrene čestitke svima koji su učestvovali u realizaciji ove komedije.

**Sahin Bečirović Gibe :** Dobri glumci, prava pozitiva! Davno sam rekao da bi bila prava šteta da ne nađu mlađi kadar koji će ih slijediti. Lično znam glavnog glumca, i kako godinama pratim njihov rad, znam da je on najčešće nosilac predstave. Njegova interpretacija glavnog lika mi je savršena! Dobra režija, dobra postavka, mislim da nikoga nisu razočarali. Predstava „Večera budala“ je odrađena na zavidnom nivou.

**KNJIGA UTISAKA...**  
**Teatar Total Visoko**  
**VEČERA BUDALA**



-Super  
predstava.

**V.R.**

- Blago  
budalama  
(la la la  
la).

**Mussce**

- Jest meni dobro, ne bole me leđa.

**Kux**

- Dvije glumice, a jedno cvijeće (buket) :(!

**Holly G.**

- Visoko, k'o visoko, predobro.

**D.H.**

- Super predstava i veoma je smiješna.

**Imran**

- Mene moja cura barem ne vara.

**Filip**

- I mene bole leđa . Discus hernia L4 - L5

**Maja**

- Visoko! Bo'me visoko!

**Visok**

- Zanimljiva scenografija, jako, jako dobra predstava :D!

**Ines**

## PREDSTAVLJAMO



**ADNAN TAJIĆ** je rođen 30.09.1993. Student je prve godine Ekonomskog fakulteta u Sarajevu. U pozorištu je već pet godina, a zadnje tri godine je član Teatra **Total** Visoko. Prošao je put od omladinske do odrasle scene ovog teatra. Predstava **VEČERA BUDALA** je njegova druga predstava u kojoj nastupa na Festivalu Fedra i nada se da će tako nastaviti i u narednim godinama.

«Predstavu smo radili od marta. Imali smo u prosjeku po tri probe sedmično, koje su trajale oko dva sata. Naše probe su uvijek zabavne i opuštene i zbog toga težimo da ih produžimo koliko god je to moguće, da bismo na taj način nastavili druženje i zabavu.»

«Za ove dvije godine je bilo dosta nagrada, kako u Bugojnu, tako i u Trebinju, a najdraže nagrade su mi one koje dobije cijeli ansambl.»



**MEHMED KARDAŠ** je rođen 25.10.1985., škorpija u horoskopu. Magistar je lingvističkih nauka, a radi kao profesor bosanskog jezika i književnosti u Gimnaziji u Visokom. U Teatru **Total** je pet godina.

«Na probama radimo sa tom jednom dozom emocija koja podrazumijeva ozbiljnost, a i uživanje. Ono što Total često ističe je ta igra, igra u svakom smislu. Igra kao glumačka i igra kao neko životno opredjeljenje, uživanje uz kreativan rad.»

Na pitanje da li je osvajao neke nagrade, Mehmed je odgovorio: «Nisam, jer sam uvijek igrao neke male uloge, ali s druge strane, mi kao ansambl nismo ni opterećeni tim nagradama. Teatar **Total** je jedno od najnagrađivanijih pozorišta u BiH, ali glumci nikada nisu razmišljali o nagradama, i možda, je to jedan od razloga njegovog uspjeha. Još od kada je moja pokojna prof. Gordana Muzaferija vodila ovo pozorište, to je uvijek bio jedan ozbiljan rad, koji je zapravo bio igra, ali su uvijek dolazile i nagrade.»

## RAZGOVOR SA REDITELJEM... JESENKO MUZAFERIJA



Razgovaramo sa našim starim prijateljem, režiserom i rukovodiocem Teatra Total Visoko, Jesenkom Muzaferijom. Ove godine ste nam se predstavili sa komadom od Fransis Vebera, Večera budala. Na okruglom stolu ste govorili da ste ovaj komad izabrali u namjeri da se na neki način relaksirate i pobjegnute od nekih težih tema, ali imam osjećaj da bez obzira na tu Vašu izjavu, a poznavajući Vašu angažiranost u Teatru, ipak izabrali komad koji puno toga govori o današnjem društvu. Ja sam malo možda bio i skroman, i više nego što treba, možda mi je malo dodijalo da objašnjavam ono što radim. Od ovog svega što si rekao u najavi, najdraže od svega jeste to što si nas nazvao starim prijateljima. Ja tako gledam i na pravljenje predstava, prvo radim sa prijateljima, a onda tu predstavu i izvodimo prijateljima pozorišta, pa onda dođemo prijateljima u Bugojno. Mi smo u godinama kad smo prevazišli sve te velike težnje, želje, velike umjetničke ambicije i tako dalje, ali bez obzira na to, radilo se ozbiljno.

Ovaj tekst nosam već dvije godine, i zapravo sam čekao pravi trenutak da ga realizujem, u smislu da skupim glumačku ekipu koja to može realizovati. Prije izbora teksta prvo vidim s kojim glumcima raspolazem u datoj sezoni, pa onda sve drugo. U svakom slučaju, mi je bilo važno da se na neki način malo odmorimo u onom fizičkom smislu, jer prošle godine smo radili Kralja Ibiya, koji je bio fizički vrlo zahtjevan, tako da je taj kriterij bio presudan za konačno pokretanja rada na ovom tekstu. Svakako, onda ide rad sa glumcima, a ja od svega najviše volim da radim sa glumcima, znači, ne samo na mizanscenu, nego i na njihovoj kreativnoj motivaciji, njihovom govoru što je sinoć i bilo primijećeno na okruglom stolu. Dakle, iza svega toga stoji veliki rad.

Drugo pitanje je vezano za mladog glumca Adnana Tajića, koji se poprilično dobro snašao u partnerskoj igri sa Faikom Salihbegovićem.

Adnan je stvarno otkrovenje kada je u pitanju Teatar Total. On je krenuo sa radom u Omladinskoj sceni kod moje supruge Vere, i mi smo ga primijetili kao zaista poseban talenat, tako da sam ga prošle godine uključio u predstavu Kralj Ibi, gdje je imao manju ulogu, a sad sam mu povjerio, da tako kažemo, glavnu ulogu, koju je zaista uz moju pomoć, Faikovu pomoć i uz podršku ostalih kolega i kolegica dobro iznio, pa skoro bez greške.

**Na kraju, da nam kažete nekoliko riječi o trenutnom bitisanju Teatra Total...**

Najjednostavnije rečeno, mi smo, da tako kažem, sve žešći i uporniji što je situacija teža.

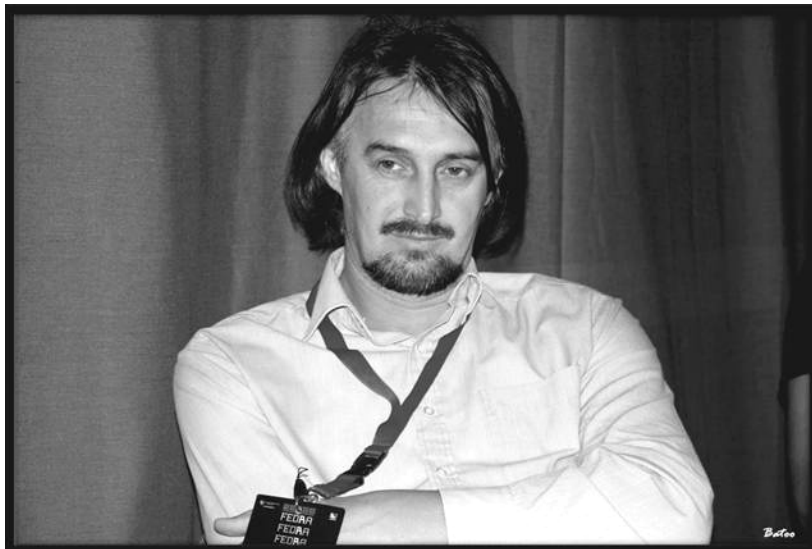
Bez obzira što nam je ove godine budžet smanjen za 70%, mi uspijevamo svake godine napraviti predstavu odrasle scene, te raditi na omladinskoj sceni. Zapravo, pokušavamo svake godine uvesti što više mladih i talentovanih ljudi u naš Teatar, jer da se malo našalim, većina članova odrasle scene je već u nekim poznim glumačkim godinama, tako da moramo voditi računa o mladim ljudima koji će doći na naša mjesta.





**INTERVJU S POVODOM**

Intervju s Vahidom Durakovićem, direktorom Festivala FEDRA



**Prvo ću Vas pitati šta mislite o posjećenosti Festivala, da li su Vaša očekivanja ispunjena?**

Nisu u potpunosti ispunjena, ali očekujemo narednih dana da će publike biti više. Činjenica je da je na otvaranju Festivala bila predstava koja je već nekoliko puta odigrana u Bugojnu i bilo je za očekivati da će biti manje publike.

**Znam da ste u kontaktu sa teatrima iz BiH i regiona. Kakva je prihvaćenost festivala FEDRA od strane njih, jer je svima poznato da ste dosad sa Teatrom FEDRA gostovali po većem dijelu Evrope?**

Festival FEDRA je postao brend Bugojna upravo zbog vrlo kvalitetne organizacije i dobrih domaćina, Bugojanaca. Za sve teatarske grupe iz BiH čast je učestvovati na FEDRI. A kad je u pitanju region, mnogo je više zainteresovanih nego što ih iz tehničkih razloga i propozicija Festivala možemo ugostiti.

**Fedra ima i Omladinsku scenu. Postavili ste im dobre temelje i visoke kriterije za bavljenje pozorištem. Smatrate li da će oni biti dobri nasljednici starije ekipe?**

Teatar FEDRA ima zaokruženu infrastrukturu i vjerujem da će mlade generacije biti i bolje od nas. A ako uzmemo u obzir činjenicu da se ove godine na ASU Sarajevo, Odsjek gluma, prijavilo šest članova Teatra FEDRA, nije isključeno da za nekoliko godina u Bugojnu zaživi i neka forma poluprofesionalnog teatra.

**Kakve su reakcije publike na predstavu Teatra FEDRA Bugojno i Pozorišta Male stvari iz Trebinja, „Boja krvi i ilovače“?**

Reakcije su uglavnom pozitivne. Zasiurno, predstava nikoga ne ostavlja ravnodušnim, što i jeste bio cilj i pisca i reditelja.

**Amaterskim pozorištem se bavite odavno, i iz ljubavi. Po čemu je Tetar Fedra specifičan?**

Po tome što ima CRVENI kombi u kojem se voze samo odabrani članovi Fedre. A neodabrani se još uvijek vozaju u onom PLAVOM.

**Pozorište je drugi vid života. Da li je to za Vas bijeg od stvarnosti ili ulazak u neku drugu stvarnost?**

Ja sam vrlo zadovoljan i sretan čovjek, a i direktor sam, tako da nemam potrebu da bježim. A pozorište koristim da koncentrišem život u jednu zgusnutu formu kroz koju ću da ispričam priču, iznesem svoj stav, reagujem na društvene anomalije, poigram se sa sobom i svojim životnim okruženjem, da bih napravio jednu cjelinu koja će barem na trenutak da se prilbliži totalitetu ljudskog bitisanja i u svima nama probudi iskonsku plemenitost koja nas uzvisuje iznad trivijalne svakodnevnice.

**Festival Fedra se održava 41.put. Šta Vas je motivisalo da se toliko angažujete u obnavljanju Festivala?**

Opis mog radnog mjesta, tradicija, Teatar FEDRA, potreba da se dokazujem, Bugojno kao grad, druženje, potreba da osmislim svoj život, slava, ljubav, putovanja...

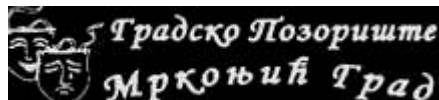


Pogled iz  
«plave ptice»  
na CRVENOG GROMA

"OLD SKUL"  
Plava ptica



**VEČERAS:**



**GRADSKO POZORIŠTE MRKONJIĆ GRAD**

Po komediji "Pokondirena tikva" J.S.Popovića  
**SVAKO VREME IMA SVOJE FEME**

Adaptacija i režija  
DUBRAVKA NIKOLIĆ

**Igraju:**

FEMA - Suzana Milić  
SARA - Milijana Malić  
JOVAN - Željko Kasap  
MITRA - Snježana Milanović  
RUŽIČIĆ - Darko Kodžo  
EVICA - Mateja Milić  
VASILIJE - Stefan Jotić  
ANČICA - Dubravka Nikolić

**Scenografija:** Nebojša Kalaba

**Tonski efekti:** Darko Kodžo i Bogdan Šuljagić

**Svjetlo:** Nemanja Palalić

**Kostim:** Suzana Milić i Kosa Nikolić

**GRADSKO POZORIŠTE MRKONJIĆ GRAD**

Gradsko pozorište Mrkonjić Grad ima tri ansambla: dječiji, omladinski i „odrasli“. Od aprila 2008. do danas mrkonjićki glumci iza sebe imaju 15 premijera i 30 različitih nagrada i priznanja. Učestvuju na brojnim republičkim, državnim i međunarodnim pozorišnim festivalima. Gradsko pozorište Mrkonjić Grad je organizator Festivala dječijeg dramskog stvaralaštva Republike Srpske i Pozorišnih susreta „Dani pozorišta“ u Mrkonjić Gradu.

**SVAKO VREME IMA SVOJE FEME...**

Iako je J.S.Popović rođen davne 1806. godine, lik kojeg je stvorio ostao je gotovo zapanjujuće, bez dodatnih nijansi i naslaga, jednak i u našem vijeku, dapače, multiplicirao se i podjarmio društvo u cjelini, jer kako tada tako i danas, trčala je tikva za kondirom jer je željela biti poput njega, ali ga nije stigla. Tikva žarko želi biti kondir, ali joj to ne uspijeva. Ostaje i dalje tikva. Svakog dana srećemo primitivce i turbo-opanke. Prema takvima osjećamo sažaljenje jer su jednom nogom u opanku, drugom u markiranoj obući i nisu nigdje pristali. **Džabe su se šminkali.**



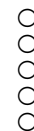
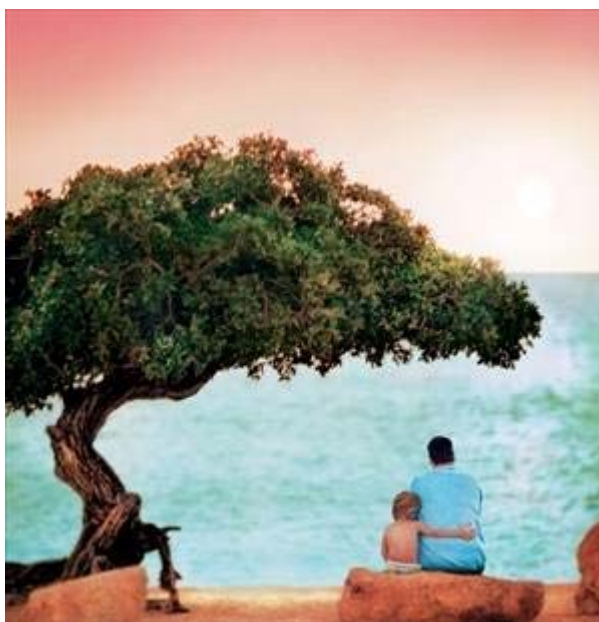
**O REDITELJICI...** Dubravka Nikolić je završila Studij srpskohrvatskog jezika i književnosti južnoslovenskih naroda na Pedagoškoj akademiji u Mostaru i Studij srpskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Banjoj Luci. ○  
Pohađala je i brojne edukativne radionice ○  
iz pozorišne režije i dramaturgije. Za svoj ○  
rad u pozorištu nagrađivana je za pedagoško ○  
dramski odgoj (Bečej 2010.), te za ●  
lektorski rad i režiju na Festivalu ●  
amaterskih pozorišta RS 2009. i 2011. ●  
godine. Obavlja funkciju predsjednika i umjetničkog rukovodioca ●  
Gradskog pozorišta Mrkonjić Grad. ●

**POSLOVICA DANA****Ko će koga ko svoj svoga...****Razotkrivanje poslovice...**

Živjeli su u trošnoj kolibici na kraju grada. Bila je okružena lipama koje su prekrasno mirisale. Bili su sretni. Njih troje. Otac, majka i sin. Otac mu je pravio zmajeve od raznobojnog papira. Jednom je nosio zmaja koji se zakačio za krošnje lipe. Dječak nije smio da se popne. Samo je zaplakao. Krupne suze su se slijevale niz golobrado lice. Ptice su prestale pjevati gledajući dječaka i njegove krupne suze. Poput vedrog groma iz neba, suze su presahle. Ustao je, obuhvatio rukama lipu i počeo puzati. Kada je dohvatio prve grane, osjetio je olakšanje. Vjetar je razigravao listove lipe, a oni su treperili zeleno. Dječak je slušao pjesmu ptica koje su ponovo počele pjevati. Bože, pomislio je, kako ptice lijepo pjevaju. Onda se sjetio da se popeo na lipu da otkači zmaja. Penjao se sve više. Zmaj mu se smijao. Taman kad je pružio lijevu ruku da dohvati zmaja, vjetar ga je gurnuo. Uhvatio se objema rukama za granu, pokušavajući naći oslonac. Onda je pogledao ispod sebe. Protrnuo je, vidjevši da čak ni mrave ne vidi u travi. Samo da mi se ne zanebesa, mislio je, prosuću se kao riža nekuhana. Onda je začuo očev glas. Obradovao se toliko da je htio aplaudirati... Stropoštao se grabeći lišće zeleno. Pao je na oca kojega su leđa boljela već danima. Otac ga je odgurnuo rekavši: „Ko će koga ko svoj svoga...“.

Dječak je ustao i rekao: „Oče, neću više puštati zmajeve.“ Otac je klimnuo glavom, a onda mu je udario šamar. Sve se zaboravilo, dječak, zmaj, otac, pad...

Ostala je samo narodna poslovice ili izreka: „Ko će koga ko svoj svoga“ koja se koristi i danas u mnogim gradovima, selima, a i zaseocima.



## OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Neću više ići ni kod koga na večeru.  
**FEDRINICA:** Što?
- FEDRO:** Vidjela si sinoć, misliš da te neko zove što te gotivi, a on te zove ko budalu.  
**FEDRINICA:** Nimije onaj budala, on je...
- FEDRO:** Ne kaže se nimije, nego nije mi....  
**FEDRINICA:** Što me popravljáš cijeli život?
- FEDRO:** Ne kaže se popravljáš, nisi auto.  
**FEDRINICA:** Pa, kako se kaže, recite mi.
- FEDRO:** To ti mene persiraš?  
**FEDRINICA:** Kad perem, peglam i hranim, mogu i to.
- FEDRO:** Tako i treba, ja sam ja, a ti si ti.  
**FEDRINICA:** Onaj brko se razbolio brate, leđa ga ubiše
- FEDRO:** Ima ona Čelebijina, trebo je tamo.  
**FEDRINICA:** On stavlja onaj led, još je i ozebo.
- FEDRO:** A, šta je trebo?  
**FEDRINICA:** Mogo je uzet termofor, nalit vruće vode i turit na leđa.
- FEDRO:** Kako si, dobro nisi rekla da treba janječú kožu.  
**FEDRINICA:** I to, malo čaja, a on pomahnito.
- FEDRO:** Šuti, sve ste vi iste.  
**FEDRINICA:** Šta sad hoćeš reći?
- FEDRO:** Ona ženturača ga ostavi kad je najpotrebnija, nako bi i ti mene.  
**FEDRINICA:** Ne bih ja tebe nikad (sebi u njedra) samo da te spucaju leđa, vidio bi.
- FEDRO:** Govori glasnije, šta kažeš?  
**FEDRINICA:** Kažem da bih ja igrala oko tebe, samo se ti razboli, ostalo je moja briga.
- FEDRO:** Prizivaš mi nepokretnu situaciju.  
**FEDRINICA:** Ne prizivam, želim, ovaj, ne želim, nego ja to ono, kao žena mužu...znaš...

**DIREKTOR FESTIVALA:**

Vahid Duraković

**SELEKTOR:**

Marko Misirača

**KOORDINATOR FESTIVALA**

Sanel Ugarak

**STRUČNI ŽIRI:**

Prof.dr. Sulejman Bosto  
 Jasmina Čelebić  
 Slađana Zrnić

**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

**ŽIRI PUBLIKE:**

Saša Živanov  
 Selma Rustempašić  
 Jasmina Jusufbašić  
 Jusuf Hozić Caci  
 Nataša Vukadin  
 Senad Milanović

**REDAKCIJA BILTENA:**

Nedžad Milanović, urednik  
 Amel Ugarak, tehn. urednik  
 Senada Milanović  
 Aida Šošić  
 Ermina Musić  
 Jasmina Mlačo  
 Suad Velagić  
 Edin Čatić Bato, fotograf  
 Rea Vučić

**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**

Anto Bilić - predsjednik  
 Jesenko Muzaferija  
 Emir Zec  
 Željko Milošević  
 Ugarak Sanel  
 Suad Velagić  
 Dubravka Nikolić  
 Almir Alić  
 Vahid Duraković

**SARADNICI:**

Samir Nuhić  
 Almir Mujagić  
 Jasmin Ždralović  
 Jusuf Hozić Caci  
 Medina Spahić  
 Ines Jusufbašić  
 Alma Ždralović

**ORGANIZACIONI ODBOR:**

Hasan Ajkunić - predsjednik  
 Senada Milanović  
 Suad Velagić  
 Edin Čatić Bato  
 Ermina Musić  
 Sanel Ugarak  
 Nedžad Milanović  
 Željko Luledžija  
 Antonio Džolan ○  
 Samir Nuhić ○  
 Amel Ugarak ○  
 Vahid Duraković ○

**TEHNIČKA EKIPA:**

Senad Imamović Struja  
 Edin Čatić Bato  
 Azem Duraković

**DIZAJN PLAKATA:**

Antonio Džolan

**UREDNIK INTERNET STRANICE:**

Edin Čatić Bato